

Til Landstingets Toldudvalg.

I det af den høitærede Finantsminister fremsatte Toldlovsforslag fasskætted:

under Position 127: Tolden af beredte Skind til 15 Ore pr. Pd. — Den er nu ifølge Lov 4de Juli 1863 Position 213 8 § = 17 Ore for beredte Skind og ifølge Position 212 12 § = 25 Ore for farvede, hvilken Forskjel altsaa nu skal bortfalde, og under Position 128: Tolden af Skindhandsker til 70 Ore pr. Pd., nemlig i som andet Arbeide af Skind til 35 Ore med et Tillæg af 100 pCt. til Tolden af Fodtøi og Handsker, altsaa ialt 70 Ore. Den er nu ifølge Position 214 72 § = 1 Kr. 50 Ore pr. Pd. for „Handsker. . ., saavel syede som tilskaarne“, altsaa en Nedsættelse af mere end Halvdelen (106,67 pCt.).

De Lovforslaget ledsagende Bemærkninger angive ingen Grund til denne Nedsættelse, men udtale blot, at „Handsketolden antages at kunne taale en Nedsættelse“. Da vore danske Handsker nu i en Del Aar have fundet Afsetning i Udlandet og kunnet udholde Udlandets Konfurrence — ihvorvel med stigende Besvær — ligger det jo nær deraf at slutte, at vor Handskeindustri i Grunden ingen Beskyttelse behøver, og vi indrømme, at det ikke saameget er Beskyttelse, vi trænge til, som et større Marked eller ialfsald et ubeskaaret Marked.

Men dersom der ikke kan paavises at være nogen Fordel forbunden med Nedsættelsen, hvorfor — tillade vi os at spørge — skal der saa gjøres Forandring i det Bestaaende?

Den finantielle Betydning af Handsketolden er overmaade ringe og vil ikke ved den foreslaaede Nedsættelse blive væsentlig større. Den indbringer nu gennemsnitlig Kr. 1145.00; selv om Nedsættelsen frembragte en 8 Gange saa stor Indsørsel — hvad der omtrent vilde svare til, at Halvdelen af Landets Forbrug af Handsker indførtes — vilde den kun indbringe ca. 4,200 Kr.

Spvad Forbrugerne angaar, da tør vi udtale, at der intetsteds kan kjøbes saa billige Handsker i Detailudsalgene som hertilands. Selv om Tolden paa Handsker helt bortfaldt, vilde Forbrugerne rimeligvis ikke derfor faae billigere Handsker.

Vi kunne derimod anføre vægtige Indvendinger imod den foreslaaede Nedsættelse. Først og fremmest er der Forholdet til vore svenske Naboer. Det er ikke saa lang en Aarrække tilbage, at de fleste danske Handskefabrikanter havde god Afsetning i Sverig, men denne Afsetning er nu saa godt som helt ophørt. Den nugældende svenske Toldlov, som ikke er ældre end 3die December 1880, fastsætter følgende Indgangstold: for beredte Skind (derunder hvidgarvede) 15 Ore pr. Kilogram, Handskeskind tilskaaet til Handsker 70 Ore pr. Kilogram og alleslags Handsker 2 Kr. 40 Ore pr. Kilogram. Med denne Toldbeskyttelse af ca. 60 Ore pr. Dufin færdige Handsker (et Dufin fine Handskers Vægt er lidt over 1/2 Pd.) er det ikke os muligt at finde Afsetning for vore Handsker i Sverig, tilmed da den meget billigere Arbeidskraft i Skaane, navnlig det billige Kvindearbeide ved Syningen, tillader de skaanse Fabrikanter at arbejde mindst 1/2 Kr. billigere pr. Dufin. I Forbindelse hermed gjøre vi opmærksom paa, at for et Aarstid siden er ved mellemrigske Bestemmelser mellem Sverig og Norge den svenske Handskeindustri bleven begunstiget med tolfri Indsørsel i Norge, medens andre Landes Handsker, altsaa ogsaa danske, svare 2 Kr. 33 Ore pr. Kilogram. I de sidste 30 Aar har Norge saagodtjøm udelukkende forsynet sig med Handsker fra Danmark. Den største Del af de i Skaane anvendte Glacéskind importeres endnu fra de danske Hvidgarverier, men der er vel ingen Tvivl om, at betydeligere Hvidgarverier efterhaanden ville opstaa i Skaane, og Forholdene uboite sig alt i denne Retning. Med den nu her foreslaaede Toldfats paa færdige Handsker — ca. 36 Ore pr. Dufin — kan det skaanse Handskemagteri idetmindste præstere ligesaa billige Handsker her i Kjøbenhavn som vi selv, eller med andre Ord: vi Danske udlevere selv frivilligt vort indenlandske Marked til den svenske Industri uden at erholde nogen Gjengæld.

Fodtøi og Handsker ere i Toldlovsforslaget slaaede sammen i een Position. De ere saa vidt forskjellige Varer, at der ingen Grund er til at behandle dem ens, og Anvendelsen af de samme Bestemmelser paa disse to Artikler giver et ganske forskjelligt Resultat. Skotøi er en Nødvendighed, Handsker er Luxus. Handskens Vægtfylde, om vi saa maa sige, er meget større end Skotøis: et Par Dame-Læberstøvler veier ca. 125 Kvint til en Værdi af ca. 10 Kr., medens 1 1/4 Pd. fine Handsker (paa det Nærmeste 2 1/2 Dufin) har en Værdi af ca. 40 Kr. Medens Konsumtionen af et Par Damestøvler ved den foreslaaede Toldbeskyttelse er beskættet med ca. 88 Ore, bliver et Par Damehandsker beskyttet med ca. 3 Ore Told. For Skotøiets Vedkommende kan det være rigtigt at finde Toldbeskyttelsens Størrelse igjennem et Tillæg af 100 pCt. til Materialets Toldfats, fordi Materialet